

ВЪСТНИКЪ

ЕДИНЪ БРОЙ
10 СТ.

ДОБРУДЖА

ЕДИНЪ БРОЙ
10 СТ.

ИЗЛИЗА ПОНЕДѢЛНИКЪ, СРѢДА И ПЕТАКЪ

Абонаментъ на България: 7 лв. шестмесечно; за странство: 14 лв. — Обавления: 15 ст. за кв. см. — Всичко що се отнася до п-на се адресува до дирекцията на в-къ „Добруджа“ — Бабадагъ. Разкошени писма не се връщатъ.

Прѣустройството на администрацията въ Добруджа — Новиятъ канцлеръ въ Германия и програмата за миръ на болшинството отъ Райхстага. — Цимерманъ си отива. — Нови голѣми бойни успѣхи надъ френтитъ — Закръпвания връзките на съюза. — Гръцкиятъ кралъ отказва да свика камарата на Венизелоса.

Прѣустройството на администрацията въ Добруджа

Слѣдъ завземането на Добруджа, по силата на специално съглашение, сключено между нашето главно командване и това на германскитъ войски, управлението на Добруджа, във отъ зоната на бойнитъ операции, където остана да дѣйствува и за напредъщата III армия, биде повѣрено на германски етапни войски, начело съ единъ генералъ, началникъ на етапнитъ и административна власти.

Духътъ на строга дисциплина, редъ, системата и привождностъ въ дѣйствиата, които характеризиратъ въобще нашитъ съюзници германци, съставляваха пълна гаранция за добрия резултатъ отъ това сключливо разурѣждане на роитъ въ новоосвободената българска областъ, въ която на всѣки отъ съюзницитъ биде въложено онова, за което тѣ иматъ най-подходящитъ за цѣльта качества. На германцитъ редътъ, управлението и обществената дисциплина, на българитъ защитата на новитъ дунавски графини на тѣхното отечество.

Единството и съгласуването въ дѣйствиата на тѣя двѣ отдѣлно дѣйствуващи въ Добруджа чети, бойна и етапно-административна, биде гарантирано съ общата тѣхна зависимостъ отъ върховната команда на групата дунавски армии, повѣрени на фелдмаршала Макензенъ, свързвалъ на вѣки името си съ свободата на потиснатитъ български области, вменитъ германски пълководецъ.

Върѣки всичко това, комбинацията не даде навълно задоволителни за общото ни дѣло резултати, поради причини, които при самото устройство на това управление, не съ можа да бъдатъ прѣдвидени. Тѣя причини се обобщаваха, главно, въ факта, че управлението въ Добруджа бѣ приравнено, по своето устройство и система, всецѣло съ онова отъ самата Родина; които условитѣ за управлението въ Добруджа и поради войсковото българско население въ нея, и поради особения режимъ, подъ който тя бѣ изоставена отъ ройската властъ. В поради освободителния характеръ на военнитъ дѣйствиа въ нея, съществено се различаваха и различаваха отъ оная, която съ въ сила въ самата Родина.

Този ивечно фактъ даде поводъ и създаде благоприятна почва на оная „тъмни личности и мѣста“ за които нашата германска събота „Beitab-falken-Zeitang“ съ справѣливо възмущение бѣ писала, че отъ „интересъ да се сѣмъ недоразумѣния и раздори, починаха да прѣвадатъ слухове, че германцитъ ивѣа да дадатъ Добруджа на българитъ, или пъкъ, че искава да я задържатъ за себе си“. А тѣя ивечно слухове, прѣвлѣи отъ „тъмни личности и мѣста“, останаха и въ Добруджа и злоупотребяваха отъ равноправното и гонимоститъ на булационната етапна властъ, бѣха създали една атмосфера на прѣветлива интрига и недобриво, които се отразяваха и на народния духъ въ Добруджа, и на тоя въ войскитъ ни и на дѣлнитъ морална публичностъ спрѣмо самата тѣя властъ.

За това положение на вѣщата епокагаше до висша степен и фактъ, че ивѣтното българско население, поради неподдаването на ивѣки еажлъ, не можеше да се обиде и разбира съ оргнитъ на етапната властъ, обстоятелство, което обезпечаваше широка почва за недоразумѣнията, които съставляваха принципна точка на тѣя личности и мѣста.

Днесъ всичко това се развѣда. Реформата

въ управлението прѣваха главнитъ причини, а наредно съ нея и всѣки неприятели и тѣлостни оветуалности.

Управлението въ Добруджа става събсео: Покрай германския началникъ на етапнитъ се назначава за неговъ помощникъ български воененъ областенъ управителъ, комуто се подчиняватъ българскитъ командири, които ще бъдатъ назначавани въ всички пунктове, въ които досега дѣйствуваха само германски такива. Общественитъ управления, съ изключение на германскитъ и турски общини, минаватъ всецѣло въ рацѣта на български общински власти. Българскитъ окръжни управления и съвети, които досега стоаха въ бездѣйствие, стѣватъ въ изпълнение на своитъ функции. Наредъ въ областѣта, стѣватъ въ дѣйствие околийскитъ управления и българската гражданска полицейска служба, която ще има да дѣйствува въ съгласие на командантската властъ.

Това е въ общи черти новата реформа въ администрацията на Добруджа, подробности въ устройството, на която още ивѣчатъ.

Тя се посрѣща съ възторгъ, всеобща радостъ и признателностъ отъ тупанито население, изжичано до сега отъ червѣ на съюзницето, което враговетъ на съюза бѣха се опитали да измѣчатъ въ душата му.

То чака съ велико вътрѣшно фактическото призожение и проявление на новата административна реформа.

Сбѣтията въ Германия

Личията на позедеане на новия канцлеръ. — Съезътъ ще биде запазенъ на всѣка цѣна. — Пресата и Михалесъ. Цимерманъ си отива. — Програмата за миръ изработена отъ болшинството въ Райхстага. — Виена за новия канцлеръ. — Пресата, камарата на депутатитъ и прѣседателъ Гросъ всички поертѣватъ въ възторгъ адването на Михалесъ.

Берлинъ, 16.VII. „Докалъ Анцайгеръ“ се научава отъ добрия освѣдомено мѣсто, че новиятъ имперски канцлеръ с. Михалесъ счита на свой дългъ, да запази дѣржавното единство и да го възстанови до толкова, до колкото тѣ е било отслабено. Желанието за единство трѣбва да стане отново политически факторъ, само ако е така, смѣта и доврѣнето ще бидатъ въ услуга на отечеството въ необходимата степенъ. Ивѣчино е да се подурѣва, че изпитанитъ въ оръжѣ на всесвѣтската война съмѣтъ ще биде запазенъ.

Прѣседателствитъ виена сионъ съ западниа фронтъ.

Печатътъ поздравява симпатично Михалесъ, който е иврѣнитъ канцлеръ не изхождащъ отъ благородно състояние, отъ създаването на империята насамъ. Вѣстницитъ изтъкватъ голѣмата му опитностъ и енергия и му пожелаваатъ да успѣе да свърши съ честъ ужасната востанла война.

Споредъ „Берлиноръ Цайтунгъ Амъ Митатъ“, на востанитъ на държавния секретаръ за вѣшнитъ работи г. Цимерманъ се посочва досегашния министъръ въ Копенхагенъ графъ Брокдорфъ.

Каго продължение на събѣданията, които станаха вчера въ общата главна квартира между фелдмаршалъ фонъ Хинденбургъ, генералъ Лудендорфъ и партианитъ водителъ отъ Райхстага. Днесъ въ ирѣсителното на новия имперски канцлеръ д-ръ Михалесъ, имаще развѣквална, бѣа да се правятъ ивѣки ограничения, между прѣдставителитъ на цонтра и на народната партия и държавния секретаръ г. Хелферихъ. За утрѣ се протектира една конференция съ прѣдставителитъ на другитъ партии.

Болшинството въ райхстага, състоице се отъ центръ, прогресиститъ, социалдемократитъ, елвастъ-догарницитъ, частъ отъ германската фракция и отдѣлни членове отъ другитъ фракции, се споразумѣ да внесе въ Райхстага следната програма: както на 4 августъ 1914 г. тѣ и на врага за четвъртата година отъ вой-

ната за германски народъ паятъ дуитъ на тронното слово. „Не отъ вѣжда за завоевания, а за да брани свободата и независимостта си и цѣлостта на своитъ владѣния Германия грабна оръжието“. Райхстагътъ желае миръ чрезъ споразумѣние и трайно помирение на народитъ.

Съ подобенъ миръ съ несъмнителни послѣдствитъ териториални разширения и политическо-стопански или финансови ивѣди. Райхстагътъ отивѣря също всички планове за економически прѣбрѣди и прѣзди между народитъ слѣдъ войната, свободата на моретата трѣбва да се осигури. Само единъ економически миръ може да подготви почвата за приятелско съжителство на народитъ. Райхстагътъ ще работи мощно за осмѣствяване идеята за международни правни организации. До като неприятелиитъ признателства не искаатъ да приематъ подобенъ миръ, до като тѣ продължаватъ да заплашватъ Германия и съюзницитъ ѣ съ завоевателни и насилни, германскитъ народъ еднородно и непоколебимо ще постоянствува и ще се бори докато биде осигурено неговото право и иравото на съюзницитъ му за животъ и свободно развитие. Еднородно, германскитъ народъ е непобдливъ. Райхстагътъ знае, че това е убѣдението и на тѣзи, които въ героичната борба бранятъ отечеството. Тѣтъ е осигурена вѣчната благодарностъ на цѣлия народъ.

Виена, 16.VII. Вѣстницитъ поздравяватъ съ съчувствени статьи новия германски канцлеръ Михалесъ, като изтъкватъ успѣхитъ, които той е постигналъ, като комисаръ за продоволствито, благодарение на своята енергия. Вѣстницитъ сѣ доволитъ отъ извѣдението на Михалесъ, че съюзната политика не ще прѣтърпи ивѣкава промѣна. Тѣ изказватъ пълна вѣра и най-горещи пожелания новиятъ канцлеръ да има пълнитъ успѣхъ при изпълнение на тежнитъ си задачи. Вѣстницитъ изтъкватъ здравата политическа основа на съюза, която не може да се измѣни съ смѣната на лицата.

Камарата на депутатитъ прие редица прѣдложения и отложи засѣданията си за неопрѣделено време. На крал на засѣданиято прѣседателитъ на камарата г. Гросъ, като речемирка ивѣчка, каза камарата, ивѣрши, знава: „Ике очистаке патѣ къмъ конституционенъ животъ и затѣрѣжме положението на камарата. Очакватъ ни по-трудни и по-голѣми задачи. Какъ се на прѣустройството на отечеството. Нека камарата има сила да изплати тѣзи задачи“. (Силни рѣколѣкскавни). Прѣседателитъ прибѣга: „Увѣрѣнитъ смѣтъ въ силата на съюзницето на всѣки партия, като изказватъ възторжено желание тѣзи война, която биде започната и се води не съ цѣлъ за завоевание или доминанство на други народи, а само за защитата на сключуванито, свободата и економическото развитие на нашето отечество, да биде високоро съвършено, императоритъ и вѣрнитъ му съюзници да успѣатъ, въ съгласие съ народитъ сѣ, да създадатъ трайно миръ, който да не остави ивѣкава утѣра, а да ободитъ всѣки народъ за общо цивилизаторска работа“. (Силни рѣколѣкскавни). „Но ивѣ не бихме успѣли въ усилитѣ за почетенъ миръ, ако не даваме и въ напредъ, както сториме до сега, всѣки жертви за ивѣратора и отечеството“. (Силни продължителни рѣволѣкскавни).

Прѣдотвѣща рѣча на канцлера Берлинъ, 17.VII. Засѣданиято въ Райхстага, което ще състои на 19 юлий, ще биде открито съ рѣчь отъ новия канцлеръ, г. д-ръ Михалесъ.

Отлагане засѣданията на Райхстага. Берлинъ, 17 юлий. Партианитъ водителъ въ Райхстага едно събрание Райхстагътъ да отложи за отъ 20 юлий до срѣдата на 20 септемъ.

Събѣданията у Хелферихъ. Берлинъ, 17 юлий. Държавния секретаръ Хелферихъ въ имперския канцлеръ се състои конферѣнтитѣ на консервативитъ партия и германската фракция. Присѣтствува маршалъ фонъ Хинденбургъ и генералъ Лудендорфъ.

Турскитъ печатъ за промѣна юлий. Говорѣйки за оставката на вѣстницитъ еднородно ивѣквално заслугитъ му къмъ империята и подурѣватъ участъ на турско-германския съюзъ.

„Танинъ“ пише: „Тѣ факторъ въ тоя моментъ на народа и биде запечатанъ въ момента, когато то-

дълго да поздравим г. Бетман Холвега, който винаги ще бъде почитан в нашата страна.

„Лео Соаръ“ казва: „Споменът за г. Бетманъ Холвегъ ще остане за винаги в Турция; името му ще бъде вписанъ в турската история, като име на голъмъ приятел на турския народъ, защото той спомогна за сключването на съюза и на правниятъ договоръ, които уредиха международните отношения на Турция. Въстаниците констатираха също, че пакъртаната вече отъ новия канцлеръ Програма показва, че не ще има промѣна въ външната политика; изтъкватъ заслугитъ на г. д-ръ Михаелесъ и му пожелава да успѣе въ задачата си.

„Нахамъ“ вѣрва, че отдалечаването отъ политическата сцена на лицата, които започнаха войната засилва надеждата за сугласие между парѣдитъ.

Смѣняването на Ваншафе. Берлинъ, 17 юлий. „Юкаль Ащайгеръ“ съобщава, че държавниятъ подсекретаръ Ваншафе, началникъ на имперското канцеларство, ще бъде смѣненъ съ Кралевницъ, прѣдседателъ на централата за масъ въ цѣла Германия.

Военни новини.

Отбити английски нападения. 17 VII. На морския брѣгъ англичанитъ нападнаха слѣдъ дневния артилерийския подготовителенъ огънь на ново при Ломбариде, обаче бидоха отбити. Английскитъ разузнавачи бидоха осуетени при Месинъ, Хуллухъ, Гаврелъ, Буленкуръ и сѣверно отъ Сентъ Кентонъ.

Ожесточени боеве на западъ. Нови германски успѣхи, 17 VII. Прѣди обѣдъ нападательнитъ войскови части отъ единъ Хановерски полкъ нападнаха заедно съ пионеритъ по шосето Лансъ — Соасонъ слѣдъ подготовителенъ огънь по французкитъ линии, пробиха ги, взвѣрляха въ въздуха земляни и окопи и се върнаха съ многобройни плѣнници и картеченици въ окопитъ си. При Куртемонъ биде вземата една французка позиция прѣзъ нощта отъ Восалския бой чрѣзъ ржкопашенъ бой; тукъ взехме по вече отъ 450 французи въ плѣнъ. Малко прѣди наставане на нощта французитъ откриха силенъ артилерийски огънь по позицитъ между Метоха, Молвалъ и Серпи. Слѣдъ това послѣдва срѣщу този фронтъ една силна и прѣдирната съ гости маси атака, която бидѣ осуетена чрѣзъ огънь и ржкопашенъ бой съ голѣми за противника загуби. Всички прѣди малко взети позиция бидоха задържани въ ржцѣтъ на източни-турски дивизии. Сѣверно отъ Реймсъ една французка атака срѣщу заетитъ отъ насъ окопи южно отъ гората Солелъ пропадна, друга една атака бидѣ отбита чрѣзъ пашия отбранителенъ огънь. По планината Пьоль въ западни Шампанъ се отдаде на Туриплийци чрѣзъ ожесточенъ бой съ ржчи гранати да прогонятъ французитъ изъ послѣдното парче наши стари окопи, които бѣха заети отъ тѣхъ и да отбиятъ пѣколко контра атаки. По явния брѣгъ на рѣката Мьоза се прѣдприе по обѣдъ силна артилерийска дѣятелностъ срѣщу кота 304 и срѣщу съединителната линия. Нашиятъ омищителенъ огънь по французкитъ окопи потуши неприятелската атака. Само малко войници излѣзоха изъ тѣзи окопи.

Руситъ напуснатъ Калужъ. 17 VII. Оживената бойна дѣятелностъ при Рига, Дюнабургъ и Сморгонъ продължава. Южно отъ Дибстръ рейскитъ полкове захва гора сѣверно отъ Калужъ. Тамъ настѣпиха отъ западъ и други германски войскови сили. Руситъ изпразниха града, и се оттеглиха бързо на южния брѣгъ на рѣката Ломница.

Плѣнницитъ при Пьоль. Берлинъ 17 юлий. Между плѣнницитъ въ боя при планината Пьоль, за което се съобща въ спощани бюлетинъ, има 63 офицери взети

въ плѣнъ, 4 картеченици и 13 автоматически пушки плѣчка.

Французки фронтъ. 16 VII. Французитъ се мъчиха въ ожесточени, по безрезултатни нападения, да си възвѣрнатъ обратно заетитъ отъ насъ южно отъ Картемонъ позиции. Тукъ, както и при пропаднатитъ имъ атаки южно отъ чифлика Ла Бовелъ, тѣ прѣтърпѣха тежки загуби. Също и сѣверозточно отъ Силери, въ долината Веселъ, една неприятелска атака пропадна. Въ западна Шампаня при продълженето на нощитъ бойове, пѣкой отъ нашитъ прѣдни окопи останаха въ неприятелски ржцѣ. До като по високата планина заетитъ отъ неприятеля продължително врѣме, ний захвехме наново слѣдъ ржкопашенъ бой нашата стара линия по планината Пьоль. При дѣйтъ тия стражения взехме голѣмо число плѣнници и пѣколко картеченици. Артилерийскитъ бой по западни брѣгъ на Мьоза продължи и прѣзъ нощта съ малки прѣбъсвания.

Между Мьоза и Мозелъ, оживена артилерийска стрѣлба. При едно разузнаване около Ремонвилъ взехме известно число плѣнници.

Източенъ воененъ театръ. Между източнитъ езера и Карпатитъ оживена боева дѣйностъ само при Рига и южно отъ Дюнабургъ. Въ гориститъ Карпати бидоха разпрѣспати пѣколко руски отдѣления. Въ ромънската равнина артилерийскитъ огънь се осели по вечера въ пѣколко сектора. Въ Дунавската дѣлта българскитъ охраняющи части отблъснаха завчера съ контра атака едно руско непадѣбно нападение.

Въ Ромънскитъ Карпати. Артилерийскитъ огънь въ Ромъния и Карпатитъ бидѣ доста оживенъ отъ дѣйтъ страни. Неприятелъ прѣдприе пѣколко нападения по фронта Ломница, южно отъ Колишъ. Нашиятъ части го отблъснаха на веждѣ; между Дибстръ и Припетъ само слаба боева дѣятелностъ.

Подводната война. Ротердамъ. В. „Мазботе“ съобщава, че Венецианската гемия „Венусъ“ 40 тона потънала, американската гемия „Александъ Бронъ“ 788 тона прѣтърпѣла коработрошение, счита се за изгубена, американската гемия „Луясъ-Анъ-Роузъ“ потънала. Американскитъ параходъ „Синалоа“ 811 тона потъна. Британската гемия „Нагуангъ“ 69 тона, американскитъ параходъ „Натироко“ 1009 тона, руската гемия „Елиза Августа“ 950 тона потънали.

Стокхолмъ. Споредъ „Тагенъ Нихертъ“, шведския параходъ „Ванда“ 3000-тона е потъналъ на пътъ отъ Лердикъ за Христиания, макаръ че е билъ придруженъ отъ английски военни параходи.

Македонски фронтъ. 14.VI. По цѣлия фронтъ слабъ артилерийски огънь, който по оживенъ самъ по явния брѣгъ на Вардара. Източно отъ Черна и по Валовския ридъ бѣха прогонени съ огънь неприятелски разузнавателни отдѣления. Край Долна Струма при с. Орманлъ, бѣше повърнато назадъ едно неприятелско смѣсено отъ отъ пѣхота и конница разузнавателно отдѣление.

Ромънски фронтъ. 14.II. Между Тулча и с. Парлита, оживенъ артилерийски огънь. При Махмудия пушечка прѣстрѣлка.

Македонски фронтъ. 15 юлий. Въ Битолско отъ врѣме на врѣме, артилерийскитъ огънь ставаще по силенъ. По останалата частъ отъ фронта слаба огнена дѣйностъ. Наши разузнавателни отдѣления, южно отъ Дойранъ, наалъзоха въ неприятелскитъ окопи и нанесоха на противника значителни загуби. При Долна Струма,

„Въ числото на тѣя земи азъ посетихъ прѣди велико три Българии. Първата дѣля срѣщу Венгрия до жѣлѣзнитъ врата; главния и градъ се нарича Рудемъ (Видинъ). Втората България дѣля срѣщу Влахия; нейна столица е Търново (Тегина). Третата при Дунавскитъ устия; столицата въ нея е Кайсагъка (Кайнакра“).

Това свидѣтелство е ясно и категорично. То не търпи никакви възражения относително факта, че Добруджа въ момента и слѣдъ падането и подъ турцитъ, съставлява третъ, крайдунавска България.

Изъ прѣзъ турското владичество, Добруджа си остава една отъ най здравитъ по своето национално съзнание българска областъ.

„У насъ и особно между турцитъ, — свидѣтелствува Дриновъ, — се приказва че въ източнитъ области на крайдунавска България, — турскитъ заповѣдители, срѣщали особно голѣмо съпротивление отъ страна на тамошнитъ българи, че тамъ ставаха голѣми битки, кръвопролития и страшни опустошения, отдѣто произхожда и названието на областта Тузлувъ (Пѣполище)“.

Дриновъ счита това прѣдание невѣроятно, защото вървѣи всичко, тѣя точна частъ на България, все таки, дълго врѣме слѣдъ падането и подъ турцитъ, е запазила своя господствуещъ български характеръ и че турската колонизация тамъ е незначителна. Това си миснѣе той корѣня съ факта, че въ 1444г. Владиславъ, Полско-Маджарски кралъ сполучва въ 1 мѣсець отгоръ, да прѣброди крайдунавска България и да завземе южна Добруджа съ Варна, Каварна, Кайнакра, Балчикъ и други

между селата Хазиматаръ и Орманли, бѣше разпрѣснато съ огънь едно неприятелско конно отдѣление.

Отъ Галацъ до морето, 15.VII, редка пушечна прѣстрѣлка между постоевѣ, а пѣйдѣ и отдѣлни артилерийски изстрѣли. Източно отъ Тулча, прѣзъ нощта, по оживенъ пушеченъ и картеченъ огънь.

Военнитъ приготовления на Америка. Вашингтонъ. Конгресътъ прие прѣдложението за отпущане кредитъ отъ 640 милиона долара за направата на 22000 аероплана.

На английския фронтъ. 16 VII. Англичанитъ се опитаха вчера вечерта трикратно, да си възвѣрнатъ загубенитъ при Ломбариде позиции, но бидоха отбити. Артилерийскитъ огънь по вечера се прѣвѣрши въ ураганенъ бой, като остана прѣзъ нощта оживенъ. Отъ канала Лабасе до южния брѣгъ на рѣката Скваръ артилерийската дѣятелностъ бѣше въ послѣднитъ дни доста оживена. Сѣверозападно отъ Ленсъ и Фресноа бидоха отбити силни английски разузнавателни отдѣления.

Изъ чужбина

(Съобщения на В. Т. А.)

Керенски обявява република. Лондонъ, 17.VII. Агенцията „Райтеръ“ съобщава че Керенски е обѣщала на украинскитъ селяни въ Киевъ узаконяването на една федеративна руска република.

Короненъ съветъ въ Англия. Лондонъ, 17 Юлий. Кралътъ е наредилъ за утрѣ едно особено тайно заседание на съветъ, което се свиква отъ негово име и рѣшеннето на съветъ ще се публикува отъ послѣ пакъ отъ негово име.

Уйлсонъ диктува. Вашингтонъ, 17 VII. Уйлсонъ е издалъ декретъ, съ който се забранява на германскитъ морски осигурителни дружества да дѣйствуватъ за напрѣдъ въ Съединенитъ Щати, като е забранилъ и на американскитъ такъва, да работятъ съ тѣхъ. Изплащането на премиятъ, възъ основа на сегашнитъ договори, поради войната, се унищожаватъ, съ изключение на тѣя за намиращитъ се за сега въ морето параходи.

За украинската автономия. Петроградъ 17 VII. Резолюцията противъ украинското движение за сепаратизмъ, което се почна изкуствено, става все по-силна. Населението на Русия е възмутено, отъ украинската агитация, която е тѣй-врѣдна за цѣлоостъта на държавитъ. То порицава тази агитация, като я нарича ашция, която всѣла раздоръ между населението на Русия и намалява авторитета на бѣдащето учрѣдително събрание. Между малорускитъ селяни сепаративното движение по срѣща изобщо никакво съчувствие.

Гръцкитъ кралъ отказва да подпише осѣрбителния за баща си указъ. Бернъ 17 юлий. На „Пти Париженъ“ съобщаватъ отъ Атина, съ дата 14 юлий: Кралскитъ декретъ, съ който се заповѣдва разтурянето на сегашната камара и свикването на избраната на 31 май 1916 год. камара, не биде обнародованъ вчера въ Държавния вѣстникъ, тѣй като кралътъ е поисквалъ доклада, съ който се оправдава тѣзи безплодна постѣпка, която никогъ и въ никакъ парламентарна страна не е ставала. Този документъ направи грамадна сензация въ монархистичнитъ, военнитъ и политически кръгове. Монархиститъ заявяватъ, че кралътъ не може никогъ да подпише този декретъ и да осѣди така дѣйността на

градове, само съ 20,000 — на войска; пѣщо което ва би му се удало, ако би дѣйствувалъ вървѣдъ турско население.

Турското господарване по биевъ врѣме въ крайдунавска България изобщо не се прѣдставлява още като една окупация не ако осигурена. И ако опичеритъ не бѣха сполучили да грабнатъ отъ ржцѣтъ на Владислава побѣдата му надъ турската конница при Варна, то цѣма съмиснѣе, че още въ слѣдната година въ България цѣше да се въ царя Хушпади Яко; който Владиславъ билъ рѣшилъ да постави за князь на България“ (Дриновъ стр. 526-529).

Въ 15 вѣкъ слѣдователно Добруджа си остава все българска страна, вървѣки прѣживенитъ катаклизми.

22-о Табала та си остана и прѣзъ 16 вѣкъ. Отъ единъ български ржкописъ отъ 1831 г., помѣрешъ отъ професора Ламансинъ, въ който се разправя за второто разорение на България, което по нигрита на Цариградския патриархъ станало при Селима I, продължавало и въ врѣмето на Селима II. (1610—1670) научаваме, че съ разоренето на Дунавския владетъ отъ морето до Видинъ, слѣдователно и съ това на Добруджа е билъ патоваренъ татарския каймакънъ Мурза, съ 46,000 души татарска войска.

Казаното въ българския ржкописъ се потвържда и отъ други източници. Прѣзъ 148—1519 г. Селимъ I заповѣдалъ да се обърнатъ въ камени всички каменни църкви, а християнитъ, ако иматъ, да си градятъ дървени храмове; отъ друга страна Селимъ I поржчва за доброто на империята да въ потурчавъ всичката рая (сѣч. Дриновъ, стр. 530), за ято цѣлъ съ бивали използвани кримскитъ татари, които още отъ врѣмето на

Фениксъ.

ДОБРУДЖА

(въ нейното историческо минало).

IX

Добруджа подъ турцитъ. Българскитъ характеръ на Добруджа прѣзъ XIV, XV и XVI вѣкове по Шилтбергеръ, Дриновъ, Ламансинъ и Джорджичъ. — Второто разорение на България прѣзъ XVI в. и слѣдитъ отъ това разорение въ Добруджа. — Джорджичъ отождествява България съ Добруджа и прилежащитъ ѝ области Делморманъ и Джорджичъ пѣдира прѣдъ Батори-и подготвя го на Добруджа въ началето на XVI в.

Въ турцитъ Добруджа поднада прѣди Търта. Това се вижда отъ факта, че Али саяда Шпшманъ въ Никопъ слѣдъ завбруджа, кѣдѣто по послѣ Шпшманъ вато плѣнникъ въ Тузла.

ржитъ Добруджа си остава всецѣло варецѣтъ Иоханъ Шилтбергеръ, който благородника Леопарти Рихартипъ Баазнда при Никополевия бой, чия.

и пѣтѣшествия, като Баазна-Азия и Африка прѣзъ врѣчъ описва въ подробности циятъ етапъ на което се градъ-Сучява-Лицбургъ. чига, той казва:

царя Константин, както и да удобри ограниченията на прерогативите на короната.

Около независимостта на Финландия. Петроград, 17.VII. Петроградската телеграфна агенция се научава от Хелзингфорс, че има основание за надежда, какво кризата ще може да се разрши миролюбиво; съществува възможност, да се постигне споразумение, което, като задоволи финландските искания, да разрши въпроса без да се вършат революционни актове, както проектираше днешната, като искаше да обяви финландска автономия. Въз основа на това пръвседателството на генерал губернатора ще стане извънредно заседание на финландската диета, на което заседание се отдава голямо значение. Поведението на диетата ще се уясни окончателно, след като утръ разнитъ Франция въ диетата разгледатъ обстойно въпроса за независимостта на Финландия.

Шпионажът въ Стокхолмъ. Стокхолмъ. 17. VII. В. „Дагенс Тителент“ публикува новитъ подробности на шведската полиция по откриването на търговския шпионаж на антагата. Тъзи шпиони сж работили като запянтни главо въ Луоа и Гелфе, отъ тамъ сж изпращали своитъ допесения загъвати въ вѣстници по движението на германскитъ параходи до флотския аташе на антагата при пълкомощнитъ на сжщата въ Стокхолмъ. Освѣнъ двѣ флотски аташета, констатирано е да се е занимавало съ шпионажъ единъ легационенъ съвѣтникъ на една трета антанска държава.

Нарушение на холандския неутралитетъ. Науенъ. 17 VII. Деветъ германски товарни параходи, тръгнали отъ Ротордамъ, сж били нападнати отъ английски морския сили при Егмонтъ и, както съобщава телеграфната агенция сж били прѣсѣдвани отъ англичанитъ въ Холандскитъ води. Споредъ официалното съобщение на Холандия, английскитъ военни морски сили сж се състояли отъ 19 — 20 торпедоразрушители и торпедопрѣсѣдвачи. 4 германски параходи сж били потопени, 3 сж засѣдвали на брѣга и два хванати и отведени въ Англия. Веднага сж излѣзли слѣдъ тая случка. Холандскитъ военни параходи изъ Нейвондвѣ и Имюндевъ за мѣсто атаката. Английскитъ гранати сж паднали близо до холандския брѣгъ, засѣгнахъ сж на разни мѣста холандската суша, на даже на германското мѣсто (лагера) за интерпрания. Холандското правителство протестира противъ тая английска постъпка.

Графъ Естерхази за мира. Будапеща 14.VII. Въ камарата на депутатитъ м-ръ прѣседателитъ графъ Естерхази, отговаряйки на интерпелацията на Мадарасибекъ, отъ партията на графъ Тиса, заяви: „Ние постоянно твърдо и вѣрно въ съюза си съ Германия, който съюзъ биде тѣй блестящо изпитанъ прѣзъ войната. (Силни ржкоплѣскания). Гледнцето на сегашното правителство въ това отношение е идентично съ гледнцето на миналото правителство. Желая да изтъкна неизмѣнното прѣдъждаване на нашата съюзническа политика. Констатирамъ, че ние водимъ тази война за защитата на нашитъ застрашени интереси и осмъществяване нашата цѣль — мира, а не завоевание. (Силни ржкоплѣскания отъ всички страни). Ний дадохме доказателства прѣдъ цѣль свѣтъ, че сме готови за миръ. Нашитъ неприятели знаятъ, че разположението ни за миръ не може да се оспори безъ да се има злопамѣреностъ. (Ржкоплѣскания). Ние направихме нашето прѣдложение за миръ въ цѣлно съгласие съ нашитъ съюзници. Ние изтъкнахме, че се касае за единъ почтенъ миръ приемливъ отъ всички воеващи страни. Така ние дадохме доказателство за разположението на цѣлата наша група отъ държави да сключимъ миръ. (Ржкоплѣскания). И така отговорността за прѣдъждаването на войната пада върху нашитъ неприятели. (Силни ржкоплѣскания). Камарата прие едино-

Мохамеда сж признали върховната власть на султана и сж минавали на цѣли орди въ Добруджа да разораватъ и опустошаватъ страната.

Въ свръзка съ горнитъ събития, трѣбва да отбѣлжамъ, че изъ Добруджа сж се запазили слѣдитъ само на три стари български църкви отъ тая епоха; а) старата камена църква св. Атанасъ въ с. Николицель, която е била изобана изъ подъ една могила, забонана тамъ за да се скрие отъ прѣдъстоителотъ погурчване; б) Бабадагската стара полукопелена дървена църква, върху мѣстотъ на които е била построена сегашната св. Димитръ въ 1836-1840 год. При постройката на тая послѣдната е билъ памѣренъ основниятъ камъкъ на старата, съ подписъ „Симеонъ“ и година 1535. Тая камъкъно казванито на послѣдния въ Бабадагъ плащени свещеникъ и по събрани отъ него свѣдѣния отъ Андрей Симеоновъ запорожанецъ, е билъ отнесенъ отъ гръцкия владика, който е освѣщавалъ новопостроената; в) Черноподската черва св. Николай, която сега тоже не съществува, въ която пасно съ Бабадагската сж се додзвували съ едно дарение отъ по 25 талера отъ влашкия воевода Александър Испиланти още прѣзъ 1774—1782 г., отъ което обстоятелство ромънитъ се мжчатъ да вадятъ тожо заключение за влашкия характеръ на тия двѣ стари български църкви; останали отъ 16 вѣкъ.

Най прѣвитъ свѣдѣния обаче, за ярката българска окраска на Добруджа и прѣзъ 16 вѣкъ ни дава рагузанина Павѣлъ Джорджичъ въ една негова записка „Върно дѣ Витрага“ и едно негово писмо, писани и дѣтѣ въ 1596 г. (Башиската е памѣрена въ Миланския архивъ и печатана въ 2-и томъ на Маку-

душно отговора на министръ-прѣседателя.

Свѣщанията въ Берлинъ продължаватъ. Берлинъ 16.VII. Въ подѣля имаше едно свѣщание при държавния секретаръ на вътрѣшнитъ работи въ присѣстнието на Кандера и застаницитъ на консервативната, пародно-либералната и германска партия, на което събрание присѣтствуваха сжко генералъ фелдмаршалъ Хинденбургъ и генералъ Лудендорфъ.

Държавниятъ канцлеръ Д-ръ Михаелесъ посѣти вчера по обѣдъ Баварския държавенъ министръ графъ Хартлингъ въ Баварското посолство и има тамъ дълго свѣщание съ него.

Финландия се обявава самостоятелна държава. Стокхолмъ. Финскитъ в. „Тимесъ“ съобщава, че Финския Лагтагъ рѣшилъ съ громадно болшинство образуването отъ Финландия самостоятелна държава. Социалистътъ депутатъ Макалинъ държа една голяма рѣчь, съ която подкапи Финския народъ да се вържжи и отстой срѣщу евентуално насилственни мѣрки.

Разпуцането на намарата и свиването тая отъ 1915 год. Раздразнението въ Гърция. Агенцията Хавасъ съобщава отъ Атина: На краля биде прѣдставенъ докладъ, въ който се оправдава прѣдложението да се разтурн сегашната намара и се излагатъ незаконнитъ мѣрки, взети противъ камарата избрани на 1915-години. Въ доклада се заявява, че при парламентарния режимъ волята на страната, а не волята на короната, опрѣдѣля общата политика. Кралятъ има само да бъде тълкувател на прѣдписанията на конституцията. Следъ едно силно обвинение противъ краля Константинъ, докладътъ свършва така: Гръцкитъ народъ опрѣдѣли прѣдъ-31, май 1915-год. политиката си, като повика на власть либералнитъ водители. „Естия“ обнародва цѣлия докладъ. Въ народа владѣе най-голямо възбуждане.

Новиятъ ромънски кабинетъ въ оставна. На „Пти Паризненъ“ съобщаватъ отъ Яшъ, че ромънскитъ министри Таке Йонеску, Кантакузевъ, Братяну и Истрати сж подали оставкитъ.

Съединенитъ Щати въ Парижката конференция по Балканския въпросъ. „Стампа“ се научава отъ Парижъ, че и Съединенитъ Щати ще взематъ участие въ прѣдстоящата конференция, която ще се свика въ Парижъ и която ще биде най-важната прѣзъ войната.

Финландия за своята автономия. Херзингфарсъ. Сенаторътъ Такои заявилъ: „Ние не знаемъ, какво ще биде развитието на революцията, не знаемъ и бѣднцето управление на Русия, но знаемъ, че врѣменото правителство отказва да даде на Финландия автономия за нашитъ вътрѣшни работи. Ние не искаме никаква промѣна въ отношенията съ Русия, но настояваме за незабавна автономия“.

Хроника

Село Кавгаджий за фонда „Добруджа“. На 8 Юний, по инициативата на подпоручикъ Трифоновъ и учители войникъ Велиновъ, въ село Кавгаджий, Бабадагска околия, е била открита полиска въ полза на фонда „Добруджа“. Въ едно късо врѣме всички стари, млади, жени и жоми сж се напрѣдварвали да засвидѣтелствуватъ своята патриотична солидарностъ въ общонарѣдното ни дѣло и сж събрали 2105-лева.

Тая сума за едно село, което по брой повече отъ 50 къщи, съ около 800 души население, свидѣтелствува за високия духъ на добруджанци.

Списъкътъ на всички тия щедрни дарители ще публикуваме въ идущия брой.

шевъ, а писмото въ флорентински архивъ). Записката е била четена на Стефанъ Ватори, Седмиградския князь, а писмото писано до папския Муниципалитетъ въ Седмиградско, съ цѣль да се склони Ватори да прѣдприеме освобождението на България (С. Др. стр. 533).

Джорджичъ е прѣживялъ 9 год. въ България и ималъ търговска къща въ Провадия отъ дѣто търгувалъ съ цѣла Добруджа. При всичко че той знаелъ добръ, казва Дришовъ, че българитъ поселяватъ, както сегашното княжество, тѣй и Румелия, той счита за чисто български области Лайосиз, Демогман и Гердово (Гердово).

„Върно дѣ Витрага казва, Джорджичъ, се дѣли на три провинции: Първата се нарича Добруджа, простира се отъ устията на Дунава и до Варна. Въ тая областъ азъ много съмъ живялъ и търгувалъ. Приморската частъ на Добруджа е населена съ християни. Тамъ се намиратъ свѣдѣнитъ градове: Кюстенджа, Мангалия, Балчикъ, Варна, Сигар, Млачъ, Грозъ или Грозъ, Орѣховица, Капарна, Сръбиз (Гарвайтъ) Ей-гизъ, Франгъ, Ново-село и Галата. Въ вътрѣшната частъ на Добруджа се намиратъ: Тулча, Бабаа, Сагаго (Черна-вода), Сассани (Каспийкой), Пассани и Ривовадия. Въ Сассани и Ваваси християнитъ сж повече отъ турцитъ. Турцитъ отъ тия мѣста сж все изъ Азия, тѣхъ ги не бива за военна служба, нъ мѣстното население е храбро и между него би могло да се набере добра дружина, нъ пѣматъ друго оръжие, освѣнъ сабля, стрѣли и лжове“.

Въ послѣдствие, Джорджичъ описва и Софийско, Търновско и Ловчанско, но слѣдъ това пакъ се въз-

Ромънската търговия. Отъ Букурещъ съобщаватъ, че напосѣдѣкъ въ завѣтитъ отъ нашитъ и съюзнически войски, ромънски земи, се констатира съживяване на търговията. Прѣдвидъ очакваната разбивка на стоки между завѣтитъ области и централнитъ държави има се надежда, да се учрѣди вомотна централа.

Всички запаси отъ храни, износътъ на които е на привършване, слѣдъ пѣколко седмици ще биде замѣненъ съ досегашната реколта.

Дѣдо Желю Захариевъ Янаневъ, родомъ отъ гр. Тулча, опълченецъ отъ освободителната война, за сега живущъ въ гр. Кюстенджа, ни пише едно възторжено патристическо, писмо дълго цѣли голѣми 12 страници, въ което слѣдъ като изказва чувствата, които сж възбудили въ него писаното въ нашия вѣстникъ отъ сътрудника ни „Фенякъсъ“, върху историята на Добруджа, хока наши и чужди историци и писатели, които крѣлятъ истината и „като че ли ги е страхъ, да пишатъ всичко по нашата история, за да го чеге поколѣпнието отъ сегашното провъзгласено III българско царство съ своя царъ на всички българи.“

Дѣдо Желю е правъ и въ своитъ чувства и въ своитъ възмущения, но нека се не тревожи, българската история никой не може да я заличи, та пѣли въковетъ и е врѣзана въ страницитъ на свѣтовната история, писана съ кръвта и дѣлата на нашитъ бащи, дѣди и прадѣди. И до като България е раждала, ражда и ще ражда синове като него, и като тѣзи, които днесъ отстояватъ съ кръвта си завѣта, който неговото поколѣние жмъ остави, българската история ще живѣе вѣчно въ сърцата на всички.

Добруджанцитъ опълченци. Освѣнъ дѣдо Желю Захариевъ, за когото сега уваваме, редакцията има свѣдѣния за слѣднитъ добруджанци опълченци отъ освободителната война:

1. Димитръ Петновъ отъ с. Башкой, бившъ министръ-прѣседател на България, сега починалъ.
2. Генералъ Яно Драгановъ, отъ Тулча, главенъ интендантъ при м-то на войната и бившъ маршалъ на двора.
3. Спасъ Соколовъ отъ Тулча адвокатъ въ София, бившъ окръж. управителъ и народенъ прѣдставителъ.
4. Дяко Коджабашевъ отъ с. Долно-Чамурлия, адвокатъ въ Сидистра, бившъ народенъ прѣдставителъ, сега въ неизвѣстностъ, отвлѣченъ отъ ромънскитъ власти като граждански пѣлннцъ.
5. Яно Пачевъ отъ с. Каспийкой, крупенъ търговецъ въ гр. Тулча, сега въ неизвѣстностъ отвлѣченъ отъ ромънскитъ власти.
6. Папанчевъ, бившъ адвокатъ въ Варна, сега починалъ.
7. Димитръ Колевъ, бившъ търговецъ въ Тулча, сега живущъ въ София.
8. Симеонъ Сивковъ отъ Тулча, сега иметъ въ с. Николицель.
9. Годоръ Чалновъ отъ с. сега жителъ Софийски.

Умоляватъ се всички други живи опълченци добруджанци и, роднинитъ на починалитъ такива да съобщатъ въ редакцията на вѣстника имената на тѣзи, които не фигуриратъ по-горѣ.

Раздадена помощъ въ Кюстенджа. Женското Благотворително Дружество „Милосърдие“ отъ гр. Кюстенджа, вчера на 15 влий т. г. раздаде сумата отъ 1000 лева на мѣстнитъ сираци отъ войната.

Въ кинематографа утрѣ, четвъртакъ, ще бѣдатъ дадени нови картини. Този пътъ програмата ще биде застѣнена съ картини отъ войната.

Солъ. Въ града ни пристигатъ нови петъ вагона солъ за пуджитъ на населението въ града и околията.

връща на Добруджа, Доли-ормана и Гердово и увѣрва Седмиградския князь, че тая името частъ, която съставлява del si del regno di Bulgaria сж раждатъ ще поорѣднѣ войската му и освѣнъ дѣто ще я даваи всичко пужно за продоволствието ѣ, но съ голѣма леснина може да извади и да до 25,000 души доброволци инициатива.

Изглежда, че Джорджичъ е вѣрвалъ твърдо въ близкото осмъществяване на проектираното освободително дѣло на Ватори, защото въ записката си, той му дава извѣсно охтване за поведението, което трѣбва да държи войската, което доказва, че Джорджичъ добръ е познавалъ психиката на българина. Той го свѣдѣа да заповѣда на офицери и войници да се огнасятъ много мирно и деликатно съ българитъ, защото въ противенъ случай може да послѣдватъ пеприятни послѣдствия. „При всичко, че българитъ сж петърѣпни очакватъ християнска войска и сж готови да помагатъ всѣмъкъ, но ако тая войска захване да се огнаси грубо, да граби и пакости, то тѣ могатъ да се обърнатъ срѣщу нея и въ помощъ на турцитъ. Въ таякъ случай българитъ могатъ да засяатъ балканскитъ проходи и горски пътина и да ги задържатъ додѣ пристигне турска войска.“

Видеианецътъ Лазаръ Серапио, който е живялъ тоже въ края на 16 вѣкъ, разправя, че въ сѣверна крайдунавска българска провинция Добруджа (in Dobruissa bulgarica provincia) сж живѣли тѣй нарѣченитъ акенджи (асанди), полжавши се съ особни правдини, който споредъ Павла Джония имали наследственъ началникъ Михадоому (Др. 543 — 544).

М а р т и р о л о г ъ

на българитѣ — добруджански граждани, които ромънитѣ сж отвлѣкли като заложници и държатъ затворени въ салхани, затвори и открити плѣннически лагери при специаленъ мъчителски режимъ.

Продължение отъ брой 9.

с. Хаджиоларь (Тутраканс.)

- 6 Рушидъ Салимовъ 36 г.
- 7 Христо Пачевъ 36 г.
- 8 Ангелъ Радковъ 24 г.
- 9 Ахмедъ Ю. Болбофъ 31 г.
- 10 Ахмедъ С. Оджа 21 г.
- 11 Ахмедъ Халимовъ 31 г.
- 12 Павелъ К. Мустафовъ 61 г.
- 13 Ахмедъ Юсеиновъ 15 г.
- 14 Ишаръ С. Уста 52 г.
- 15 Феридъ Юсеиновъ 23 г.
- 16 Юмеръ Вейсаловъ 61 г.
- 17 Дамъ Раджебовъ 30 г.
- 18 Садкъ Юсеиновъ 13 г.
- 19 Мохмедъ Тутраканъ 40 г.
- 20 Мехмедъ Джомтакавъ 21 г.
- 21 Дичко Вълковъ 61 г.
- 22 Иванъ Лаваровъ 53 г.
- 23 Христо Гатовъ 50 г.
- 24 Азифъ Оджа 32 г.
- 25 Гатъ Христовъ 35 г.
- 26 Емрефъ Халиповъ 36 г.
- 27 Мохмедъ Минали 20 г.
- 28 Салъ Хахаовъ 26 г.
- 29 Ахмедъ Адеповъ 31 г.
- 30 Ахмедъ Салимовъ 51 г.
- 31 Климаъ Ахмедовъ 20 г.

с. Буфалча (Тутраканско)

- 1 Исмаилъ М. Ходжа 35 г.
- 2 Феридъ Ризовъ 15 г.
- 3 Мохмедъ Саидовъ 50 г.
- 4 Ибраимъ Азифовъ 23 г.
- 5 Мехмедъ Бишповъ 24 г.
- 6 Ахмедъ Мехмедовъ 23 г.
- 7 Шабанъ Рушидовъ 30 г.
- 8 Садкъ Хасановъ 19 г.
- 9 Дамъ Юмеровъ 51 г.
- 10 Мохмедъ К. Алковъ 31 г.
- 11 Хасанъ Х. Ибраимовъ 46 г.
- 12 Юсеипъ М. Чаушъ 49 г.
- 13 Хама Валимовъ 15 г.
- 14 Климаъ Цветовъ 15 г.

- 15 Хасанъ Юмеровъ 66 г.
- 16 Раджебъ Хасановъ 41 г.
- 17 Шазиръ Солтановъ 65 г.
- 18 Азифъ Халимовъ 31 г.
- 19 Мехмедъ Халимовъ 23 г.
- 20 Хасанъ Юсеиновъ 23 г.
- 21 Хасанъ Хасановъ 25 г.

с. Долно-Рахово (Тутраканско.)

- 1 Димитръ Петчевъ 49 г.
- 2 Хасанъ Махмудовъ 45 г.
- 3 Алкодъ Х. Хатировъ 55 г.
- 4 Исмаилъ Юсеиновъ Табакъ 17 г.
- 5 Тодоръ Михалевъ 16 г.
- 6 Петръ Стояновъ 30 г.
- 7 Костандилъ Димитровъ 38 г.
- 8 Тодоръ Костандиновъ 21 г.
- 9 Юсеипъ Емрефовъ 26 г.
- 10 Адемъ Юсеиновъ 22 г.
- 11 Бекларъ Юсеиновъ 38 г.
- 12 Мехмедъ Мола Мустафовъ 28 г.
- 13 Салъ Меледовъ 20 г.
- 14 Аля Апудовъ 20 г.
- 15 Досудъ Насуфовъ 32 г.

с. Спанчовъ (Тутраканск.)

- 1 Петръ Д. Шоричевъ 33 г.
- 2 Иорго Тодоровъ 50 г.
- 3 Недѣлко Великовъ 40 г.
- 4 Игнатъ Димитровъ 20 г.
- 5 Маринъ Тодоровъ 23 г.
- 6 Иванъ Никуловъ 22 г.
- 7 Георги Стояновъ 45 г.
- 8 Буко Русевъ 19 г.
- 9 Нейко Геновъ 20 г.

с. Вългароко-косувъ (Тутрак.)

- 1 Свещ. Тодоръ Попъ Д-тровъ 75 г.
- 2 Брунъ Попъ Тодоровъ 35 г.
- 3 Пени " " 25 г.
- 4 Стоянъ Кулчевъ 36 г.
- 5 Олавъ С. Кулчевъ 26 г.
- 6 Тодоръ С. Кулчевъ 23 г.
- 7 Манолъ Ганчевъ 45 г.
- 8 Ганчо Ив. Ганчовъ 35 г.
- 9 Георги Богдановъ 48 г.

- 10 Димитръ Георгиевъ 47 г.
- 11 Маринъ Кара Буловъ 35 г.
- 12 Стоянъ " " 28 г.
- 13 Юрданъ Недѣлковъ Цосвъ 28 г.
- 14 Петко Кулчевъ 48 г.
- 15 Димитръ Вълчаровъ 47 г.
- 16 Марчо Петковъ 38 г.
- 17 Пенчо Цосовъ 36 г.
- 18 Ангелъ Няголовъ 55 г.
- 19 Енчо Уауиъ Калчиновъ 50 г.
- 20 Дило Добревъ 65 г.
- 21 Османъ Спалхановъ 60 г.
- 22 Мола Юсеипъ Османовъ 50 г.
- 23 Янень Хатировъ 48 г.
- 24 Мисокия Х. Амиевъ 26 г.
- 25 Насуфъ Рушидовъ 40 г.
- 26 Ибъ Чаушовъ 60 г.
- 27 Георги Георгиевъ 26 г.
- 28 Петко Бировъ 22 г.
- 29 Юсеипъ Юсузовъ 47 г.

с. Вискъой (Тутраканско.)

- 1 Рачо Юрдановъ 50 г.
- 2 Станю П. Борклевъ 73 г.
- 3 Никола С. Борклевъ 35 г.
- 4 Петръ Станковъ 25 г.
- 5 Колю Петровъ 37 г.
- 6 Цаню Колевъ 57 г.

с. Чаушъ-Махле (Тутраканско.)

- 1 Аля И. Кържалевъ 50 г.
- 2 Екинъ Ходжовъ 30 г.

с. Долъ-Исуфъ (Тутраканско.)

- 1 Атанасъ Д. Мутафовъ 45 г.
- 2 Христо Гроздановъ 48 г.
- 3 Маринъ Вълковъ 28 г.
- 4 Юсеипъ А. Османовъ 28 г.
- 5 Мола Р. Н. С. Ефеиди 27 г.
- 6 Мохмедъ Х. Раджебовъ 32 г.
- 7 Мола И. Раджебовъ 40 г.

с. Бара-дърларъ (Тутраканско.)

- 1 Азифъ Х. Исмаиловъ 55 г.
- 2 Махмудъ Ходжовъ 50 г.
- 3 Мурадъ Офератовъ 19 г.

с. Сара-гъодъ (Тутраканско.)

- 1 Аля Ч. Раваджановъ 60 г.

с. Тюркъ-Симъ (Тутраканско.)

- 1 Георги Русевъ 68 г.
- 2 Михаилъ Гавевъ 66 г.
- 3 Атанасъ Милчовъ 18 г.
- 4 Тодоръ Калчиновъ 38 г.
- 5 Митъ Стояновъ 60 г.
- 6 Георги Валиковъ 35 г.
- 7 Лазаръ Георгиевъ 38 г.
- 8 Стоянъ Стояновъ 44 г.
- 9 Иванъ Стояновъ 40 г.
- 10 Димитръ К. Стояновъ 46 г.
- 11 Юрданъ Лаваровъ 26 г.
- 12 Кубратъ Черневъ 53 г.
- 13 Киракъ Стояновъ 57 г.
- 14 Никола Петровъ 50 г.
- 15 Петръ Петровъ 27 г.
- 16 Илия Петровъ 60 г.
- 17 Мола М. К. Ибрамъ 52 г.
- 18 Новманъ Х. Иховъ 65 г.
- 19 Мола Р. Алковъ 50 г.
- 20 Мохмедъ Ю. Мажви 40 г.
- 21 Ешаръ Х. А. Татаръ 48 г.
- 22 Ебдеръ Х. Бара Османъ 32 г.
- 23 Хасанъ Ю. Х. Раджебовъ 15 г.
- 24 Азифъ В. Исмаиловъ 25 г.
- 25 Шабанъ Минаиловъ 45 г.
- 26 Мипчо Ч. Атанасовъ 43 г.
- 27 Данаилъ Т. Калчиновъ
- 28 Юрданъ Евчевъ 23 г.
- 29 Юрданъ Денковъ 20 г.
- 30 Тодоръ Тодоровъ 32 г.
- 31 Иванъ Тодоровъ 14 г.
- 32 Иванъ Великовъ 25 г.
- 33 Митъ Евчевъ 20 г.
- 34 Пене Георгиева 21 г.
- 35 Доя Тодорова 20 г.
- 36 Христо Великовъ 23 г.

с. Т. Аждажа (Тутраканско.)

- 1 Муталибъ Евдовъ 58 г.
- 2 Ахмедъ Х. Бекларовъ 65 г.
- 3 Исмаилъ Х. Ибраимовъ 43 г.

Забѣлѣжка. Упомяватъ се всички общини и частни лица, които забѣлѣжатъ грѣшници и служебни къ спешнитѣ да ги съобщаватъ въ редакцията.

О Б Я В Л Е Н И Я

КНИЖЕНЪ СКЛАДЪ

при

ВОЕННАТА ПЕЧАТНИЦА ВЪ ГР. БАБАДАГЪ

ВЪ СЕЛАДА СЕ ПРОДАВАТЪ СЛЕДНИТЕ КНИГИ И КАРТИЦИ:

I. Учебници.

- 1. Вукваръ и първа четинка отъ Иванъ Самарджиевъ 0.80
- 2. Вукваръ и първа четинка отъ Н. Дончичъ и М. Вайковъ 1.00
- 3. Четинка за II отада отъ Г. Бахраджиевъ 0.80
- 4. Четинка за III отада отъ сѣщии автори 0.80
- 5. Четинка за II отада отъ М. и Т. Вайкови 0.80
- 6. Четинка за III отада отъ сѣщати 0.90
- 7. Отечествознание за III отада отъ Аленъ Нордановъ и Ефр. Ивановъ 0.70
- 8. Отечествознание за III отада отъ Д. Чолаковъ 0.50
- 9. Отечествознание за IV отада отъ сѣщии автори 0.80
- 10. Училищни упражнения за II отада отъ Ел. Карагилевъ и Н. Н. Петлешевъ 0.60
- 11. Българска история за III прогимн. класъ отъ Г. Наждаровъ 2.00

II. Ръководства за учители.

- 1. Практиката на първа и втора учебна год. отъ Д-ръ В. Мановъ и Ив. Кръстановъ 3.00
- 2. Практиката на първа втора учебна год. отъ сѣщати автори. Частъ I и II 2.00
- 3. Сборникъ за дѣтски забавляния Томъ I и II 3.00
- 4. Вечеринки вутра. Отъ Ив. Ст. Андрейчанинъ 3.00

III. Карти и картички.

- 1. Листъ на Н. В. Царя Но. 1 3.00
- 2. Листъ на Н. В. Царя Но. 2 3.00
- 3. Царъ Аспарухъ 2.50
- 4. Христо Ботевъ 2.50

Магазинъ на фондъ „ДОВРУДЖА“.

- 5. Иларионъ Магаричевски 2.50
- 6. Петко Славейковъ 2.00
- 7. Василъ Левски 2.50
- 8. С. Раковски 2.50
- 9. Д. Карагеловъ 2.50
- 10. Халил Димитръ 2.50
- 11. В. Г. Априловъ 2.50
- 12. Константинъ Младяковъ 2.50
- 13. Историческа карта на България съ лѣговетъ на блг. царе. Отъ В. Антоновъ 6.00

ВЪ КНИЖАРНИЦАТА „ХРИСТО БОТВЪВЪ“ ВЪ ВАРНА, ул. „Ц. ВОРОБЪ“ ПОСТОЯННО ПРИСТИГАТЪ И СЕ НАМИРАТЪ:

Илюстровани картички отъ разни художествени галерии отъ по 10, 15 и 20 стот. На войнички, които зематъ въ повече, се правя особна отстъпка.

Художествени картини отъ най-извѣстни художествени галерии, които струватъ отъ 50 ст. до 10 лв. една-единствено и шифоновая ваза и статуи отъ най-добрата фабрика въ Германия и Америка.

Всички канцеларски и ученически потреби: български и немски учебници и книги за четене; четинки, скѣтки и отечествовъдѣлници, които продаваме съ 30% отстъпка.

Обръщамъ вниманието на интересующитѣ, че картичките, картичките, статуите, вазите и другитѣ дреболии се получаватъ направо отъ странство, подбрани на самото място отъ особено лице, изпратено специално за тази цѣль.

Заинтересовани за печатница и шифовъница, могатъ да се обърнатъ съ запитване къмъ книжарницата. Мамина се за продажъ голѣма печатарска машина и

американска съ бояленитѣ буми и украсения. Като желитѣ, тъй и бумитѣ се почтенъ полъ, неупотреблявани Бяговъцилата се състои отъ 15 голѣми и малки мѣниши съ принадлежноститѣ имъ.

2-10 Съ почтъ: К. П. Икономовъ

ПОТРЕБИТЕЛНА КООПЕРАЦИЯ „ЗАДРУГА“ ВЪ ГР. ГЪРНОВО

Диръ да купи въ голѣми и малки доставки:

- 1. Всѣкакъ видъ колониалъ
- 2. Дърна и дърненъ клиноръ.
- 3. Ивица, медъ и др. немледѣтески продукти
- 4. Обуща и манифактурни стоки.

Желамъ да явимъ въ постоянни сношения съ другитѣ кооперации въ царството за размяна на стоки. Подробни оферти предружени съ моетри, да се изпращатъ на адресъ на Кооперацията въ гр. В. Гърново.

2-10

ТУДЧАНСКА СЪЩАРНИЦА ВЪ БАБАДАГЪ

на ИВАНЪ ИВАНОВЪ

продава всички видове черковни свѣщъ

ИВАНЪ Ж. ИВАНОВЪ — БАБАДАГЪ

Напоителъ на всички български вѣстници и С К Л А ДЪ

на канцеларска харти и ученически потреби.

Директоръ: Драгомира Павлова